

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΩΣ ΜΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΡΟΛΩΝ

Κατά τη διάρκεια των εκλογών πραγματοποιείται μια ανταλλακτική κίνηση. Μια κίνηση στην οποία ο ένας πόλος κάτι προσφέρει και ο άλλος πόλος τον ανταμοίβει για την προσφορά αυτή. Αυτό το κάτι που προσφέρεται από τις παρατάξεις, μπορεί να είναι κέρασμα στα μπουζούκια, σημειώσεις, υποσχέσεις για «γκόμενους» ή «γκόμενες», αλλά μπορεί να είναι και «αγώνες», «καταλήψεις», «έξοδος από το μνημόνιο». Κάποιος μπορεί να πει ότι είναι επιπόλαιο να εξισώνεις τα παραπάνω, όμως το νόημα δε βρίσκεται στα περιεχόμενα που προσφέρονται, αλλά στην ουσία της κίνησης αυτής ως ανταλλακτικής.

Η ανταμοιβή του καθένα και της καθεμιάς προς τις παρατάξεις είναι αρχικά η ψήφος, αλλά και κάτι πιο σημαντικό. Είναι η νομιμοποίηση των μελών τους ως ειδικών της πολιτικής, ως «άξιων εκπροσώπων του εκλογικού σώματος», το οποίο μπορεί να περιμένει ήσυχο την υπεράσπιση των αναγκών του από αυτούς, ενώ ταυτόχρονα αποκτά την ψευδαίσθηση ότι είναι πολιτικά ενεργό. **Οι εκλογές είναι μια από τις βασικές διαδικασίες, όπου παράγονται οι διαχωρισμοί ανάμεσα στους καθοδηγητές και τους ακολουθητές, ανάμεσα σε αυτούς που κάνουν τις τοποθετήσεις και αυτούς που ψηφίζουν τα πλαίσια που τους προτείνονται, σε αυτούς που κάνουν καταλήψεις και αυτούς που απλά τις ψηφίζουν, σε αυτούς που έχουν το πολιτικό πρόγραμμα και τους κομπάρσους της «χειραφετητικής διαδικασίας».** Τα περιεχόμενα αυτά είναι βαθιά ριζωμένα στη διαδικασία και την χαρακτηρίζουν ανεξάρτητα από τα πρόσωπα και τις παρατάξεις που συμμετέχουν σε αυτή, ανεξάρτητα από τις προθέσεις τους.

Η ρητορεία που βλέπει τη συμμετοχή στις εκλογές και το ΔΣ ως δευτερεύοντα σε σχέση με τις Γενικές Συνελεύσεις, αλλά τα κρίνει απαραίτητα ώστε αυτές να καλούνται ευκολότερα, κάποιες αποφάσεις να λαμβάνονται γρηγορότερα και να υπάρχει έλεγχος στο ΔΣ, παραβλέπει την αναπαραγωγή αυτών των διαχωρισμών. Πρόκειται για ένα απλοποιημένο σχήμα, το οποίο δε βάζει σε πρώτη μοίρα τη δημιουργία άμεσων σχέσεων, αλλά την «αγωνιστική ευκολία». Η αντίληψη αυτή δεν είναι βέβαια απομονωμένη, αλλά σε συνδυασμό με τα έτοιμα πλαίσια-πολιτικά προγράμματα, είναι αυτή που έχει δημιουργήσει την απόσταση ανάμεσα σε δύο ανθρώπους που συμμετέχουν στην ίδια συνέλευση, από τους οποίους ο ένας είναι παραταξιακός και ο άλλος όχι. Αυτές είναι οι Γενικές Συνελεύσεις που βάζουν σε πρώτη μοίρα οι υποψήφιοι των εκλογών και επιθυμούν να καλούν με ευελιξία. Αυτές που έχουν μετασηματιστεί σε μια παράσταση με αυστηρά μοιρασμένους τους ρόλους.

Για εμάς η αποχή δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά προκύπτει ως στάση απέναντι στην κατάσταση που δημιουργούν οι εκλογές. **Η καταστροφή των εκμεταλλευτικών σχέσεων που διατρέχουν την κοινωνία περνά μέσα από τις κοινότητες αδιαμεσολάβητου αγώνα, μέσα από τη δημιουργία άμεσων σχέσεων και το σπάσιμο της ανάθεσης, μέσα από την αυτοοργανωμένη κοινή δράση των εκμεταλλευόμενων απέναντι στη βαρβαρότητα της αναδιάρθρωσης και το κλέψιμο κάθε στιγμής των ζωών μας*.**

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΣΤΟΥΣ ΗΛ-ΜΗΧ

---

* Μια τέτοια κοινότητα αγώνα είναι και αυτή που δημιουργήθηκε γύρω από την ανάγκη των φοιτητών διάφορων σχολών να αποκτήσουν τα βιβλία και τις σημειώσεις που χρειάζονται δωρεάν. Ως έκφραση της ανάγκης αυτής προέκυψε η κατάληψη των φωτοτυπικών του Λογότυπου, στο υπόγειο του κτιρίου της Πρυτανείας. Οι σχέσεις που αφήνουν πίσω τους τέτοια εγχειρήματα είναι αυτές που στο μέλλον θα προσδώσουν ώθηση σε επόμενους αγώνες. Αυτή είναι μια πραγματικότητα που καμία εκλογική διαδικασία δεν μπορεί να παράξει και η οποία διαφεύγει από την ανάλυση των παρατάξεων που συμμετέχουν σε αυτές.